

for behandling hos folketingets ombudsmand. Det må dog understreges, at det trods alt kun er en meget ringe del af det meget store antal kollegiale organer, der således har givet anledning til ufordelagtig omtale, og det altovervejende flertal har fungeret, som man havde forudsat.

En af årsagerne til, at samarbejdet visse steder er brudt sammen, har formentlig været, at universitetsstyrelsesloven har haft for få og noget uklare regler om kompetenceforhold og virkemåde, hvilket har medført, at undervisningsministeriet efterfølgende og i forbindelse med klagesagerne har måttet foretage autoritative fortolkninger af lovens forskellige bestemmelser. Dette problem søges i forslaget løst igennem en uddybning af bestemmelserne.

En anden årsag til den manglende funktionsduelighed visse steder er måske, at der i de kollegiale organer blev inddraget persongrupper, der ikke har haft erfaring fra deltagelse i kollegiale organers arbejde. Der er her formentlig tale om et overgangsfaenomen.

De højere læreanstalters anordningsforslag.

Loven har hidtil kun været gældende for universiteterne. De højere læreanstalters styrelse har været fastsat gennem kgl. anordninger, der har givet spillerum for mange forskellige styrelses-systemer, der i vidt omfang har været afvigende fra styrelseslovens nuværende bestemmelser.

Man kan især pege på, at der har været forskellig kompetence mellem umiddelbart sammenlignelige organer på henholdsvis universiteter og læreanstalter. Grundlaget for valg af rektor har været forskelligt. Lærerintegrationen har ikke overalt været gennemført. Man har flere steder lærerråd og bestyrelser, der i visse relationer, f. eks. budgetter, forslag om ændringer af anordninger og eksamensbestemmelser og lignende, har været overordnet konsistorium. For handelshøjskolerne, der er selvejende institutioner, gælder det særlige, at en bestyrelse, sammensat af bl. a. repræsentanter for erhvervslivet, har ansvaret for højskolernes økonomi og budgetter samt har andre funktioner, som ellers er tillagt konsistorierne andre steder. Studenterrådene har generelt været ene om at repræsentere de studerende, men dog således at konsistorierne de fleste steder har skullet godkende vedtægter og valg/udpegningsregler. Dette har dog ikke været gældende for Danmarks tekniske Højskole.

Generelt kan man sige, at de hidtidige læreanstaltsanordninger ikke har indeholdt regler, der gik ud over styrelseslovens. Snarere kan man sige,

at de på mange væsentlige punkter har været mere tilbageholdende, f. eks. hvad angår studienævnenes indflydelse, repræsentation af andre lærere end professorer og af studerende i de styrende organer samt som før nævnt lærerintegration.

De fleste af disse anordninger skulle have været revideret i 1972, men af hensyn til styrelseslovens revision har man kun foretaget mindre ændringer i to anordninger. Det drejer sig om Danmarks Ingeniørakademi og Århus Handelshøjskole, hvis styrelsesanordninger er blevet ændret inden for de rammer, som er fastlagt i styrelsesloven. De øvrige ændringsforslag har været afvigende fra hidtidige regler også i universitetsstyrelsesloven, og undervisningsministeriet har da valgt at udskyde revisionen for ikke at foregribe folketingets behandling af styrelseslovens revision. Forslagene har generelt indeholdt bestemmelser om de tekniske og administrative medarbejders repræsentation i de styrende organer, men disse forslag har været præget af stor usikkerhed overfor, hvem der skulle repræsentere, og hvorledes dette skulle ske. Hertil kommer, at forslagene, hvad angår repræsentationsprocenterne, har været meget forskellige, og har været fulgt af protester fra faglige organisationer både i og uden for institutionerne.

For mange af forslagenes vedkommende har der været tale om en gennemgribende omorganisering af styrelsesstrukturen. Dette har f. eks. været tilfældet for Danmarks tekniske Højskoles anordningsforslag, der dog på nogle punkter ikke er gået så vidt som universitetsstyrelsesloven. Forslaget rummer således bestemmelser, der sikrer professorerne forholdsmæssig større indflydelse i visse organer, og som kun giver studienævnene rådgivende status.

Også anordningsforslaget fra Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole afviger på flere punkter fra den nugældende lov og fra de øvrige læreanstalters regler. Der er bl. a. regler, der fastsætter, at fagrådene vælges indirekte af institut- og afdelingsråd, hvorved antallet af nuværende medlemmer bliver skåret væsentligt ned. De studerende skulle fortsat kun kunne deltage i drøftelser af sager, der direkte vedrører dem selv. Med forslaget fulgte mange protester, bl. a. fra de tekniske og administrative medarbejdere samt de studerende, der dog indbyrdes var uenige. Forslaget var i øvrigt ikke énstemmigt vedtaget i lærerrådet, hvor kun lidt over halvdelen af dem, der afgav stemme, stemte for.

Centerbetænkningens forslag.

I en betænkning af april 1970 har planlægnings-